

βοηθητικόν τῆς σκούπας πρὸς κατάπτωσιν τοῦ εὐλίγιστου κονιορτοῦ, ὅστις ἀπομένει ἀφοῦ σκουπισθῶσιν οἱ δρόμοι καὶ ἀποκομισθῇ ἡ κόνις. Παρ' ἡμῖν ἀπ' ἐναντίας, ἐνῶ ὁ κ. Δήμαρχος ἐδύρεται ὡς ἀδυνατῶν νὰ μεταβάλη τὴν ἀγομβρία, ἡ ἀποστολὴ τοῦ πολυτίμου ὕδατος συνίσταται εἰς τὸ νὰ ζυμόνεται δι' αὐτοῦ ὁ κονιορτὸς εἰς τοὺς λάκκους τῶν ἐδῶν, ὡς ἄλευρος ἐντὸς σκάφης, πρὸς κατασκευὴν μάζης βορβοῦρου, τὴν ὁποίαν αἱ ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου καὶ οἱ τροχοὶ τῶν ἀμαξῶν μεταβάλλουσιν ἐν ἀκαρεῖ εἰς ἄλευρον, ἀπαιτοῦντα μετ' ἐλίγον καὶ ἄλλο ὕδωρ, ἵνα μεταβληθῇ πάλιν εἰς βορβορώδη ζύμην. Ἐν ἄλλοις λόγοις εἰς τὰ μέρη ὅπου ἀφθονεῖ τὸ ὕδωρ γίνεται χρῆσις μόνον αὐτοῦ, παρ' ἡμῖν δὲ, ὅπου σπανίζει, φοβερὰ κατὰ χρῆσις, καὶ ἀνήκουστος οἰκονομία σαρώθρων καὶ ἄδοκαθαριστῶν, ἐξ ἧς ὁ κονιορτὸς, αἱ νεκρὰ γαλαῖ, αἱ λευκοφυλοὶ πεῦκαι καὶ αἱ σκοτεινὰ φράσεις τοῦ κ. Δημάρχου περὶ μεταβολῆς τῆς ἀγομβρίας.

Ὁ διστάζων περὶ τούτου δύναται προχείρως νὰ πεισθῇ ῥίπτων τὸ βλέμμα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου, ἢ νὰ ἰδοὺν οἰκονομία σαρώθρων μετέβαλεν εἰς τέλειον ἀνεμοδείκτην. Ὅσακις φυσᾷ ἐκ δυσμῶν, τὰ ἐκ τῶν παραθύρων τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ῥιπτόμενα ῥυπαρὰ χαρτῖα συσσωρεύονται εἰς τοὺς πρόποδας τῶν ἀντικρῶ οἰκιῶν, ἀπὸ τῆς τοῦ κ. Νοταρᾶ μέχρι τῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς, ὅσακις δὲ ἐξ Ἀνατολῶν, ἐπιστρέφουσιν εἰς τὸ ἀπέναντι πεζοδρόμιν, ὑποδεικνύοντα οὕτω ἀκριβῶς εἰς τὸν διαβάτην τὴν διεύθυνσιν καὶ τὰς μεταβολὰς τοῦ ἀνέμου.

Ἴσως ταῦτα φανῶσιν εἰς τὸν ἡμέτερον Δήμαρχον μικρολογίαι. Ἡμεῖς ὅμως λαμβάνομεν τὸ θάρρος νὰ ἐρωτήσωμεν αὐτὸν ἂν γνωρίζῃ εἰς τίνος σπουδαίου ζητήματος τὴν λύσιν ἀσχολεῖται σήμερον ὁ Βίσμαρκ; Ὁ πολὺς ἀνὴρ μελετᾷ περὶ ὑδάτων καὶ δένδρων καὶ τῆς ἐπιβροχῆς τούτων ἐπὶ τῆς εὐεξίας τῶν φορολογουμένων. Οὐδὲν ἄλλο πλὴν ἀνάξιον τῆς μερίμνης καὶ τοῦ ἀξιοτίμου κ. Παναγῆ Κυριακοῦ εἶναι νὰ φροντίσῃ κάκεινος περὶ τῶν ὁδῶν καὶ τῶν πευκῶν τοῦ δήμου Ἀθηναίων.

Περιοριζόμενοι: σήμερον εἰς μόνους τὰς καταχρήσεις ὅσαι συμβαίνουσι περὶ τὸν τρόπον τοῦ ποτίσματος τῶν ὁδῶν, οὐδὲν λέγομεν περὶ ἐτέρων φημιζομένων καταχρήσεων περὶ τὴν ἀπονομήν τῶν ὑδάτων, ἐλπίζοντες ὅτι καὶ ὁ κ. Δήμαρχος θέλει παραιτήσῃ τὴν ὅλως πρωτότυπον ἰδέαν περὶ τοῦ ἀδυνατοῦ νὰ μεταβληθῇ ἡ ἀγομβρία.

«ΑΣΜΟΔΑΙΟΣ».

Χάριν ποικιλίας καὶ πρὸς ἱκανοποίησιν ἀναγνωστῶν τινῶν, παραπονουμένων ὅτι ὁ «Ἀσμοδαῖος» φυλαργυρεῖται ἐνίοτε τὸ ἄλας, παραθέτομεν σήμερον δύο ὅλως νέας καὶ πρωτότυπας εὐφυολογίας ἐκ τοῦ Figaro τῆς 28 Μαρτίου 1876.

Εὐφῶτα. Α'.

«Ἰδιοκτῆτης ἔχων πρὸς πώλησιν ἐξοχικὴν οἰκίαν δώδεκα λεύγας μακρὰν τῶν Παρισίων, ἵνα ἀπαλλάξῃ τοὺς «ὑποψηφίους ἀγοραστὰς ἀπὸ τοῦ κόπου νὰ τὴν ἐπισκεφθῶσιν, ἐπαρουσίαζεν αὐτοῖς ὡς δείγμα λίθον ἐκ τῆς οἰκίας ταύτης».

Εὐφῶτα. Β'.

«Κατὰ ζῴηράν συζήτησιν ἐν τῷ καφενεῖῳ τῆς Βουλῆς ὁ κ. Cherpin, ἀπειληθεὶς διὰ βάρβδου ὑπὸ τινος τῶν «συναδέλφων του βουλευτῶν εἶπεν αὐτῷ «Κτύπησον μὲν ἄκουσον δέ».

Τοιαύτας πρωτοτυπίας, ὅσον καὶ ἂν εὐρεθῇ εἰς τὰ στενὰ, οὐδέποτε θέλει παραθέσει εἰς τοὺς ἀναγνώστας αὐτοῦ ὁ «Ἀσμοδαῖος», ἐνθυμούμενος ὅτι ἐν Ἑλλάδι καρποφορεῖ ἡ λεμονέα.

* *

Ἴσως παρατηρήσωσιν τινες ὅτι εἰς τὰς ἀνωτέρω καὶ τὰς τοιαύτας ἀναλατίδας περιπίπτει ὁ Figaro διότι ἐκδίδεται καθ' ἡμέραν. Ναί, ἀλλ' ἔχει καὶ τεσσαράκοντα συντάκτας πίνοντας καμπανίτην, ἐνῶ ἐνταῦθα οὐδὲ διὰ ἓνα παρέχει ἡμῖν τὸ εὐγενὲς κοινὸν ἀρκούντα ῥητινίτην.

* *

Πολλάκις ὁ «Ἀσμοδαῖος», ἀφοῦ ἀκροασθῇ μετὰ τῆς προσηκούσης εὐλαβείας εὐφυᾶ τινὰ ἐπίκρισιν τοῦ περιεχομένου τοῦ φύλλου του, εὐρίσκει τὸν ἑαυτὸν του ἐπίσης κουτὸν ὅσον τὸν ἔμπορον ἐκεῖνον τὸν πέμψαντα παγοπέδιλα εἰς Βρασιλίαν.

* *

Αἱ πρὸς ἀριστερὰν τῆς ὁδοῦ Φιλελλήνων ὠραῖαι ἀκακίαι ἐξηράνθησαν ἤδη ὀλοτελῶς δι' ἔλλειψιν ἐγκαίρου ποτίσματος. Βλέποντες δὲ σήμερον ποτιζομένους τοὺς ξηροὺς αὐτῶν σκελετοὺς, παρομοιάζομεν τὰς παρεχομένας ὑπὸ τοῦ κ. Δημάρχου κατόπιν ἐορτῆς σταγόνας ταύτας ὕδατος πρὸς τὰ δάκρυα, ἅτινα χύνει ὁ κροκόδειλος ἐπὶ τοῦ πτώματος τῶν θυμάτων του.

* *

Ὁ σοφὸς καθηγητὴς τῆς θεολογίας Ν. Δαμαλᾶς ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ νεγρεποντείου διαγωνίσματος, ἐλέγχων ὡς περιττολογίαν περικοπὴν τινὰ τῆς ὑποβληθείσης πραγματείας ἐπιλέγει «Οὐδεὶς ποτε ἠμφισβήτησεν ὅτι αἱ γυ-

»ναῖκες ἀνήκουσιν εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος.» Ταῦτα λέγων ὁ κριτικώτατος κ. εἰσηγητὴς φαίνεται ἡμῖν λησμονῶν ὅτι ἐπὶ ὀλόκληρον τὸν μεσαιῶνα ἡμφισβητεῖτο εἰς τὰς ἀπογόνους τῆς Εὐκας ὁ τίτλος ἀνθρώπου, καὶ πρὸς λύσιν τοῦ ζητήματος τούτου Σύνοδος ἀρχιερέων ἠναγκάσθη νὰ συνέλθῃ τῷ 710 ἐν Μακόνῃ, ἥτις δι' ἐλαχίστης μόνον πλειονοψηφίας ἀπεφάσισεν ὅτι αἱ γυναῖκες «ἀνήκουσιν εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος» Mulieres esse homines.»

* *

Ἡ λήθη αὕτη τοῦ σοφοῦ καθηγητοῦ ἐφάνη ἡμῖν τοσούτο μάλλον παράδοξος, καθ' ὅσον ζῆ ἐν Ἑλλάδι, ὅπου προχείρως δύναται νὰ λάβῃ πείραν περὶ τοῦ θάρους τῆς ἐνστάσεως ἢ ἐπρότειναν οἱ ἀντίπαλοι τῆς ἀνθρωπότητος τῶν γυναικῶν, ὅτι δηλ. αὗται ἔχουσιν ὑπὸ τὸν ἀριστερόν μαστὸν ἀντὶ καρδίας ἢ πέτραν ἢ ξενοδοχεῖον.

* *

Συζητήσεως γινομένης προχθὲς ἐν τῇ Ἀθηναϊκῇ Δέσχη περὶ τῆς ὑποτιμῆσεως τοῦ ἀργύρου καὶ τῶν ἐκ ταύτης ζημιῶν κύριός τις ἔλεγεν ὅτι ἐκ ταύτης θέλουσιν ὠφεληθῆ οἱ προαισθανθέντες αὐτὴν κερδοσκόποι. Τὸν οὕτως ἐμιλοῦντα διέκοψεν εἰς τῶν ὁμογενῶν ἰσχυρισθεὶς ὅτι «Ἐκ τῶν ζημιῶν τοῦ κόσμου οὐδεὶς ὠφελεῖται.» Ἡ ἀπόφασις αὕτη γενομένη ἐν τῇ νεοκτίστῳ οἰκίᾳ Μελεᾶ ἀντήχησεν εἰς τὰ ὦτα ἡμῶν ὡς βλασφημία ὑπὸ τοὺς θόλους Ἐκκλησίας.

ΘΕΟΤΟΥΜΠΗΣ

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν εἰς τὸ παρατεθὲν ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν ἐν Σαλαμῖνι συμπόσιον πρωτηγωνίστηι ἕκτακτὸς τις ἰχθύς δύο καὶ ἡμίσεως Γαλλικῶν μέτρων ἔλκων μῆκος· οὐχ ἦττον τοῦ ἰχθύος ἕκτακτος ἐφάνη ἡμῖν καὶ ἡ κατωτέρω εἰς τιμὴν αὐτοῦ γενομένη ἔμμετρος πρόποσις:

Ὁ μακαρίτης ὁ ἰχθύς, ὁ ἔνδοξος τῶν ἐντέρων
Ὡσπερ ἐν τόπῳ χλοερῷ ταφεὶς μετὰ ἐτέρων,
Αὐτὸς ὁ εἰς ὑπουργικὰς κατορυχθεὶς κοιλίας,
Ὡσπερ προὑπολογισμέος πινος ἐπικρατείας,
Ἴνα δεόντως χωνευθῆ, ὦ φίλοι συμπολίται,
Ἀντὶ ἐπιψηφίσεως ἀφθόνου οἴνου δεῖται.»

Ῥαχδαῖαι χειροκροτήσεις καὶ ἀφθονοὶ ἐν φάρυγγι σπον-

δαὶ ἀπήνησαν εἰς τὸ στιχουργήμα τοῦτο, ἀναπληρώσαν τὴν ἔλλειψιν μακαρονίων.

Ψ. . . .

Πολλάκις οἱ ποιηταὶ προσβάλλουσι τὴν νεωτέραν γενεάν ἀμειλίκτως, λέγοντες ὅτι αὕτη εἰς χοροὺς καὶ διασκεδάσεις παραδιδόμενη λησμονεῖ τὴν ζωὴν τῶν ἐπὶ τῆς ἐπαναστάσεως. Ἄλλ' ὅμως ἰδοὺ ὅποιαν διάψευσιν ἀναγινώσκωμεν ἐν τινι ἐφημερίδι ἑλληνικῇ Γνώμη καλουμένη· «Χάριν τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς θὰ δοθῆ ἐν τοῖς ἀνακτόροις ΧΟΡΟΣ εἰς ὃν προσεκληθήσων ἅπαντα τὰ ἐνταῦθα διαμένοντα ΛΕΙΨΑΝΑ τῆς μεγάλης γενεᾶς τοῦ 1821.

Ἐπάρχουσι καὶ ἐν Πάτραις εὐφουεῖ. Ἴδοὺ μία ἐν ἐγγράφῳ ἐπιστήμῳ τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου ἀξία τῆς ἀθηναϊκῆς δημοσιογραφίας. Πυρκαϊὰ ἐγένετο ἐν τῇ πόλει ταύτῃ. Δύο οἰκίαι κατεφλέγοντο. Ὁ δ' ἐμπορικὸς Σύλλογος συντάσσει ἀμέσως ἐγγράφον πρὸς τὴν Σ. Κυβέρνησιν ἐξαιτούμενος ὅπως αὕτη ἀποσπάσῃ ὅσον οἶόν τε τάχιστα δέκα τοὺςλάχιστον ἀνδρας ἐκ τῆς διλοχίας τῶν πυροσοβιστῶν, ὅπως προλάβῃ καὶ κατασβέσῃ τὴν πυρκαϊάν.

Νεοελληνισμοί.

Ἄν ἐννοοῦμεν πρὸς τί ἢ σπουδὴ αὕτη πρὸς παράδοσιν ΕΝ ἢ δύο μαθημάτων.

Παλιγγενεσία

Τὸ μόνον ὅπερ γινώσκωμεν εἶνε ὅτι ὁ χαριτωμένος ὑπουργὸς τῶν ἐκκλησιαστικῶν Τῶ ἐμύρισεν ἰσοθιότης.

Ἑλληνικὸς Λαός.

Ἐν Τριπόλει νέοι ἐκγυμνάζονται εἰς τὴν μουσικὴν καὶ ἐσχημάτισαν ἤδη ἀξιόλογον μουσικὴν συναυλίαν.

Ἀρκαδία.

Τὸ σάββατον μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἀπόπειρα ἐγένετο βροχῆς.

Νεολόγος Ἀθηνῶν.

ΜΙΚΡΟΝ ΘΥΜΙΑΜΑ ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ ἀποβιβάσαντος. . . .

Ἐκ τοῦ Φάρου τῆς Ὀρθρουοῦ.

ΚΑΔΟΜΟΙΡΗΣ.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Καθ' ἃ θετικῶς ἐπληροφορήθημεν πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς ἀδίκως ὑβρισθείσης ἐπιστημονικῆς ἀξίας τοῦ κ. Πύργου ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῆς κοσμητείας τῆς ἰατρικῆς σχολῆς πρὸς τὸ Σ. Ὑπουργεῖον, ἀπεφασίσθη ἡ παῦσις τοῦ καθηγητοῦ κ. Βαλάνου, ὑπὲρ ἧς ἐψήφισαν πέντε καθηγηταὶ τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα θέλωμεν δημοσιεύσει ἐν ἀρμοδίᾳ στήλῃ διὰ τοῦ ἐπομένου ἡμῶν φύλλου.

Ἐπεύθυνος Συντάκτης ΚΟΣΜΑΣ ΦΛΑΜΙΑΤΟΣ.